

BORŠOVSKÝ **ZPRAVODAJ**

12 / 2021

Poplatky na rok 2022
Tradice v MŠ
Pavel Steffal - jubilant

Slovo starosty

Máme před sebou ještě pár týdnů dalšího podivného roku, kdy jsme žili ve virovém oparu, slyšeli mnoho slov a slůvek o odhodlání ke všemu možnému, ale když se nad tím vším zamyslíme, tak nám nezbyvá nic jiného než se podepsat pod tisíciletími ověřenou pravdou: Bude, jak bude... V každém případě numerology v nadcházejícím roce čeká mimořádný zážitek v podobě dvojkových dat 2. 2. 2022 a 22. 2. 2022.

My ostatní se jistě můžeme těšit na Vánoce, na zahlcení zásilkoven, balíkoven a rozvázkových služeb. Snad všichni se můžeme těšit na cyklostezku, po které začneme jezdit na jaře roku 2022 😊.

V letošním roce jsme zaznamenali s naším návesním divadlem v Zahorčicích divácký úspěch – kultovní, mírně předělaná ruská pohádka Mrazík se líbila. S herečkami a herci jsme se domluvili, že pro léto 2022 připravíme další pohádku, tentokrát se pokusím spojit dvě legendární české čertovské pohádky: Dalskabáty, hříšná ves aneb zapomenutý čert a S čerty nejsou žerty, z čehož mi vyskakuje pracovní název Čertovská republika, přičemž jsem netušil, co vtipných podnětů se u nás v Čechách nachází všude, kam se podíváš. Balancování mezi peklem a rájem, zúčastnit se pokusu z čertů udělat anděly a do toho z poza pohraničních hor vykukující hrůzostrašní krampusáci...

Léto je ještě daleko, a před námi je zima, zpomalení a zklidnění. Společně si můžeme přát a věřit, že všechny výzvy, které jsou před námi, společně dáme. Věřme, že se nám vrátí ten neuvěřitelně inspirující pocit těšení, který se nám v posledních letech kamsi vytratil.

Krásné Vánoce, úspěšný dvojkový rok, mnoho zdraví a štěstí a pamatujme, že vše záleží jenom na nás samých.

Mgr. Jan Zeman

Váš starosta obce

Slovo místostarostky

Sedím nad nepopsaným listem papíru a přemýšlím. Tolik jsem vám chtěla napsat, co všechno se nám v knihovně povedlo, kolik jsme přivítali nadaných malířů, jak se daří studentům angličtiny, italštiny, nebo naší Boršovské univerzity. Téměř všechno se rozběhlo, rádi jsme se po dlouhé době zase viděli, nešetřili úsměvy, podáváním rukou, milými slovy... Maminky s dětmi se těšily, že se opět potkají v knihovně a proberou, jak vyrostly děti, co nového v jejich domácnosti, vymění pár věcí, ze kterých už jejich miláčci vyrostli, postěžují si. Teď už nám ale zbyly zase jen vzpomínky a naděje, že se znovu uvidíme, a radostnými projevy zase nebudeme šetřit. 😊

Do té doby vám nabídnu nějaké novinky, které se dají využít. V knihovně, na obecním úřadu a mezi Baráčníky se můžete podívat na měsíčník Senior Jihočeského kraje. Za slib, že napíšeme i o naší obci, jsme zdarma dostali 30 výtisků, které jsme rozdali v Boršově, v Zahorčicích i v Jamném. Doufám, že se k vám dostanou a přečtete si o zajímavých lidech mezi námi. A taky doufám, že se zapojíte při tvorbě příspěvků o naší obci.

Za dlouhých zimních večerů naše babičky a prababičky draly peří a u toho si vyprávěly příběhy ze svého života, někdy i zpívaly, (musely si však dávat velký pozor, když se nadechovaly). 😊 My máme možnost, jak se zabavit, mnohem více. Jednou z nich je čtení. Takže na vás v knihovně čeká mnoho novinek, které vám jistě zpříjemní adventní i vánoční čas. Přijďte si pro čtenářský hit Šikmý kostel 1 a 2, na své si přijdou milovníci Vlastimila Vondrušky, jehož poslední kniha Vražda na Křivoklátě tu na vás čeká. Jsou mezi námi skalní obdivovatelé budějického spisovatele Františka Niedla, který před Vánoci vydal 1. díl série Ano, můj pane. A kdo se chce zasmát, nepohrdne knihami Dominika Landsmana nebo Jana Hartla. A málem bych zapomněla na Roberta Brynzu, taky má novinku. Pamatovali jsme ale i na děti. Říká vám něco Nasloucháč, Faja nebo Nasterea? Případně Písečníci a bludný asteroid? Pokud ne, tak pospěšte, ať máte o Vánocích co číst.

Možná vás bude zajímat, že v roce 2020 jste si půjčili celkem 2702 knih a knihovnou prošlo více jak 7000 návštěvníků – čtenářů, studentů, účastníků kulturních a společenských akcí, turistů v TIC.

Po napsání těchto řádků zjišťuji, že se nemusíme hroutit z nastalé situace, která nám zase omezila naše aktivity, přivřela nám vrátka a zkouší naši trpělivost.

Budeme mít víc času na sebe a své blízké, na své koníčky, na odpočinek a na rozjímání, které k této době bezesporu patří. Tak si to všechno užijte a přeji ŠTASNÉ a SPOKOJENÉ VÁNOCE.

Mgr. Romana Rýcová
místostarostka obce

Cyklostezka – STAVÍME!!!

V prosinci roku 2014 jsem spolu se starostou obce Planá u Českých Budějovic Tomášem Pintérem projeli na kolech trasu budoucí cyklostezky po levém břehu Vltavy a od toho okamžiku nastala složitá anabáze projektování a získávání patřičných povolení na vybudování cyklostezky, která obyvatelům třech obcí umožní bezpečnou cestu do krajského města. Vedle projektování a vyřešení mnoha smluvních vztahů bylo nutné zajistit i financování trasy dlouhé 4100 m se čtyřmi mostky. Nemalou finanční podporu jsme získali skrze magistrát České Budějovice, přes dotační titul IPRÚ podporující iniciativy zlepšující kvalitu života českobudějovických občanů – více cyklistů, méně aut... Na cyklostezku, která se stane součástí tzv. Vltavské cyklostezky (z Nové Pece na kole až do Mělníka), se čekalo desítky let. Stavba bude dokončena na jaře 2022.

Tři obce, které rovným dílem investují tuto cyklostezku (30 mil. Kč) spojuje několik společných atributů:

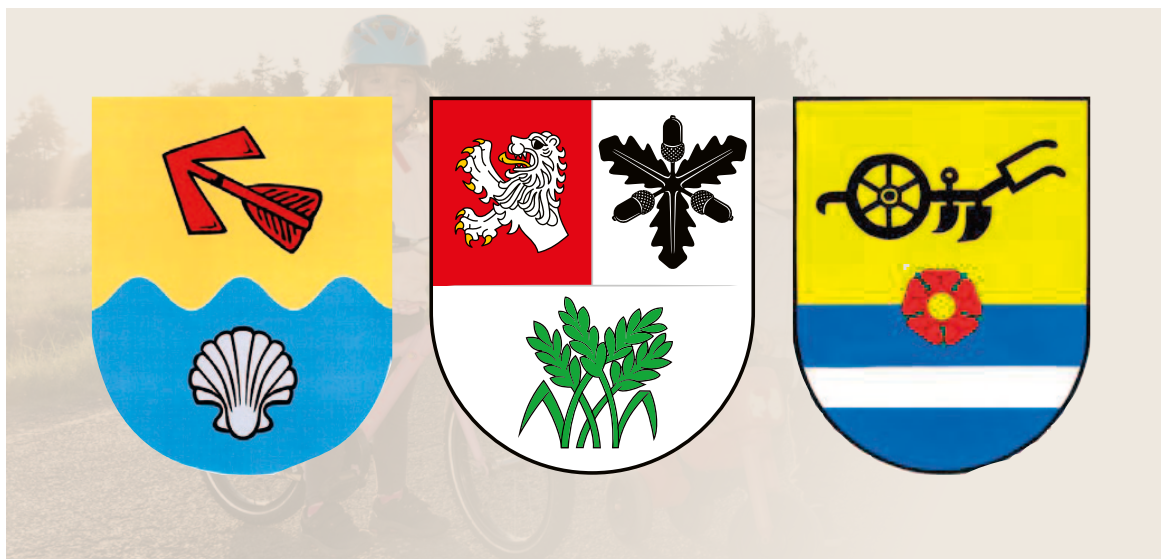
- katastry třech obcí lemují břehy Vltavy, po jejíchž vodách již v pravěkých časech pronikali do české kotliny první lidé
- první písemné zmínky o obcích jsou spojené s rodem Rožmberků: -Boršov nad Vltavou 1261, -Homole 1362, -Planá 1259
- pro tři obce na cyklostezce se stal osudným 18. červen 1620, kdy uherští žoldáci ve službách českých stavů pod vedením Mikoláše

z Eckersteinu zmasakrovali místní obyvatelstvo

- všechny tři obce se ve svých znacích hrdě hlásí k zemědělství – Planá stylizovaným pluhem, Homole třemi obilnými klasy a Boršov zlatým podkladem odkazujícím k mlynářské tradici
- obce na cyklostezce mají zajímavou historii vážící se k letectví: u Boršova byl v dubnu 1945 sestřelen se svým mustangem US pilot kapitán R. Reuter. V srpnu 1992 se při cvičném letu kousek od cyklostezky zřítíl Mig-21 s podplukovníkem J. Moutvičkou. V Černém Dubu, místní části obce Homole, byly vykopány motory prvních proudových letadel, německých stíhaček Me -262. Na katastrech obcí Planá a Homole se nachází Letiště České Budějovice ve vlastnictví Jihočeského kraje, které bylo uvedeno do provozu v roce 1937 pro potřeby vojenského letectva, za války zde byla základna Luftwaffe, po válce zde byli v roce 1948 školeni piloti nového státu Izrael. Vojenské letectvo zde ukončilo činnost v roce 2005 a v roce 2020 byla ukončena přestavba letiště pro potřeby civilního letiště.

Těším se, že se konečně dostaneme bezpečně do města ... dokonce jsem si pořídil i helmu 😊.

Mgr. Jan Zeman, starosta obce

Letecká tragédie

V srpnu 2022 si připomeneme 30 let od tragického letu pplk. Jiřího Moutvičky, jehož stroj vybuchl na katastrofu naší obce v blízkosti budované cyklostezky.

V pátek 28. 8. 1992 zde došlo ke katastrofě stíhačky MiG-21 MF pilotované pplk. Jiřím Moutvičkou. Zkušený, výtečně hodnocený pilot byl vybrán pro předvádění letounu MiG-21 na leteckých dnech v Českých Budějovicích a Bratislavě. Ve výšce 200 m při rychlosti 700 km/hod. po otočení o 90 st. chtěl pilot přejít zatačkou přes záda do následující levé zatačky. V poloze na zádech přešel do střemhlavého letu pod úhlem do 60 st. se pokusil o vybrání letu střemhlav, ale vzhledem k nízké výšce se vybrání střemhlavého letu nepodařilo a letadlo dopadlo naplocho pod malým úhlem na pole na pravém břehu řeky Vltavy. Nárazem a následným výbuchem došlo k destrukci celého stroje a jeho trosky byly vrženy setrvačností přes řeku na pole na levém břehu Vltavy, kde byly rozházeny do vzdálenosti 200 m.

U nové cyklostezky si tuto tragickou událost budeme připomínat stylizovaným pomníčkem ve tvaru siluety stíhačky MiG-21 z tlustého plechu s vyřezaným datumem, jménem pilota a informační deskou připomínající tuto smutnou událost.

Mgr. Jan Zeman, starosta obce

Tradice v naší mateřské škole

V měsíci září začal nový školní rok a děti se navrátily do školky po odpočinku o letních prázdninách v plné síle. Všichni jsme doufali, že tento školní rok bude již bez komplikací a opatření týkajících se Covid 19. Zdání klamalo: v říjnu se dvě třídy z pěti dostaly do karantény nařízené KHS. Dětem i zaměstnancům se nevyhnula i značná virová onemocnění, která nebyla v minulých letech v takovém rozsahu jako nyní. V jednom okamžiku nám chybělo 6 zaměstnanců. I přes tato omezení jsme se snažili školku udržet v chodu alespoň pro děti rodičů, kteří docházejí do zaměstnání. Moc děkuji rodičům, kteří měli možnost si ponechat své děti doma, že nám vyšli vstříc a pomohli tímto snížit počet dětí na třídách.

Ve školce jsme i přes tyto komplikace dodrželi tradice, které začaly halloweensko-dušičkovým dnem, kdy děti měly možnost přijít v maskách a rodiče jim napekli a nazdobili spousty krásných dobrot. Děti si tento den moc užily. Další akcí byl Svatý Martin. Ten sice na bílém koni nepřišel, dokonce jsme ho nemohli přivítat ani na Zámečku, jak bylo původně plánováno, ale přesto si paní učitelky připravily týden plný vyrábění, pečení svatomartinských rohlíčků a závěrečnou dramatizaci příběhu svatého Martina. Se staršími dětmi jsme se vypravili svatomartinským průvodem na Obecní úřad za panem starostou a místostarostkou, kde jsme předvedli krátkou scénku o sv. Martinovi, zazpívali jsme písničky a básničky.

Odměnou pro nás byl výborný oběd od našich kuchařek, které připravily svatomartinské menu, a naše místní pekařka Lucka pro děti upekla svatomartinské rohlíčky.

Nyní se pomalu začínáme vracet k normálnímu chodu všech tříd a budeme doufat, že už to takto vydrží až do konce školního roku. Rádi bychom se navrátili brzy k tradicím, které naše MŠ pořádala.

Blíží se advent, který se chystáme s dětmi také prožít naplno, sice bez vánočních besídek pro rodiče, ale punčování na školní zahradě a příchod Ježíška do MŠ nám snad nikdo nevezme. Budeme si přát, aby ten nový rok 2022 byl bez omezení a my jsme mohli pořádat akce i s rodiči, na které jsme byli v minulých letech zvyklí. Děkuji všem zaměstnancům MŠ za jejich kvalitní práci v této náročné době a rodičům za podporu a trpělivost.

Bc. Monika Štiková, ředitelka MŠ

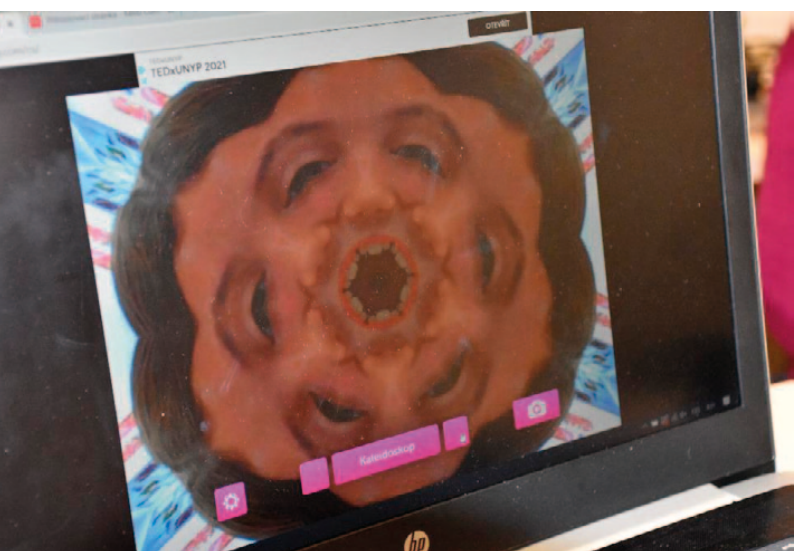

Projektový den na ČRG

Dne 8. 9. 2021 se třída 5.B zúčastnila dalšího projektového dne Českého reálného gymnázia. Na programu byly dva workshopy. Nejdříve jsme si vyzkoušeli pracovat s počítačovými fotografickými programy, které můžeme využít i při výuce na naší škole. Potom jsme si zkusili fotografovat v exteriéru. Někteří naši žáci uplatnili zkušenosti z našeho fotografického kroužku. Fotografie, které žáci vytvořili, dostanou k dispozici. V druhé části projektového dne jsme pracovali s mikroskopy. Naši žáci mají s mikroskopováním zkušenosti z našich pravidelných školních

akcí, ale přesto je i tento workshop velmi zaujal a naučil je mnoho nového. Již se těšíme, až si vyzkoušíme obdobnou práci s mikroskopy, které jsme nedávno získali z grantu.

Mgr. Eva Hnudová, ředitelka ZŠ

Školní okénko 17. 11. 2021

Dnes bych na úvod školního okénka použila název filmu – Situace je vážná, nikoliv však zoufalá. Přesně tak jsme se cítili v posledních týdnech v naší základní škole. Školní život nám totiž zkomplikoval nejen covid, ale také náhlá dlouhodobá nemocnost dvou učitelek. V průběhu října a listopadu pak bylo 6 z 9 tříd naráz v karanténě (některé třídy opakovaně) a z pedagogického sboru zbyla méně než polovina.

Došlo také k paradoxní až humorné situaci, kdy zbyla ve třídě jedna jediná žákyně, která se tudíž učila on-line v „přesilovce“ – s paní asistentkou po boku a paní učitelkou (a ostatními dětmi ze třídy) na druhé straně notebooku.

Jsme rádi, že mnozí rodiče byli ohleduplní a vstřícní, hráli s námi a chápali, že jde o výjimečnou a velmi nelehkou situaci. Všem těmto rodičům bych chtěla poděkovat. Bohužel se našli i rodiče, kteří se domnívají, že škola disponuje pedagogy, kteří mohou kdykoliv nastoupit na záskok „suplovat“ a že hygienická nařízení včetně karantén jsou také v kompetenci školy, respektive jsou přímo zbytečným plezírem školy. Mrzí nás také, že se někteří rodiče chovali bezohledně vůči ostatním rodinám a posílali své děti do školy, přestože děti vykazovaly známky onemocnění a covidové příznaky, a zbytečnou karanténou pak ztížili život dalším dvaceti rodinám.

Přes všechny nesnáze se domníváme, že jsme spolu s odpovědnými rodiči situaci zvládli a doufáme, že budeme zvládat i nadále. Podarilo se nám zajistit i dlouhodobý zástup za paní učitelky 5.ročníků v dlouhodobé pracovní neschopnosti (i když to obzvláště v této době byl téměř nadlidský výkon). Neexistuje žádný

registr „suplentů“ a najít zástup za dlouhodobě nepřítomnou učitelku je téměř nemožné i v „normální“ době. A když už jsme nastupující učitelky našli, jednu jsme hned po pěti dnech odeslali do karantény a druhá nám den před nástupem oznámila, že z důvodu nemoci nenastoupí. 5.ročníky tedy měsíc vyučovala paní ředitelka a paní zástupkyně, protože jsme si plně vědomi, jak důležitá je výuka právě v ročníku, který přechází na 2.stupeň, a je nutné alespoň hlavní předměty vyučovat aprobovaně. V těchto dnech již jednu 5.třidu vyučuje paní učitelka v důchodu, kterou pomohla škole najít paní místostarostka, a do další 5.třídy nastoupila mladá paní učitelka, se kterou škola v minulých letech dlouhodobě spolupracovala na různých projektech.

A co nás v těchto měsících potěšilo? Potěšilo nás například, když jsme si ověřili, jak přátelské zaměstnanecké vztahy v naší škole panují, jak si dokážeme vyjít vstříc, navzájem si pomáhat a podpořit se.

Těší nás, že naši žáci zvládají i nelehké situace, že jsou v on-line prostředí již jako doma a distanční výuka posledních dvou let přinesla i nějaká pozitiva.

Těší nás, že nás mnozí rodiče chválí, že s námi skvěle komunikují a spolupracují.

A abychom potěšili i Vás, čtenáře, přikládáme pár fotografií našich šikovných pátáků z fotografického kroužku. Podotýkáme, že jsou to začátečníci a měli zatím pouze 3 nebo 4 lekce.

Za školu se s Vámi loučí a pevně zdraví i nervy za celý kolektiv přeje ředitelka školy, Mgr. Eva Hnudová

Práce na zahradě v zimě

Po pracovním podzimu nastávají na zahradě chvíle klidu, ale ani teď práce nekončí. Zima je obdobím, kdy můžeme provést některé přípravné práce, provádí se prořezání jaderovin, je to také ideální doba k větším úklidům a úpravám zanedbaných koutů zahrad.

Zimní čas se může využít k údržbě náradí, elektrických a benzínových zahradních strojů.

Během zimy je ideální doba na řez jaderovin, pokud není velký mráz, a to jabloní a hrušní. Peckoviny zatím nechte odpočívat. Čas řezu meruněk, broskvoní, slivoní a třešní přichází až na jaře, kdy nasazují poupata nebo už kvetou.

Zima je vhodná k řezu hlavně kvůli nízkým teplotám, ve kterých se v ovzduší tolik nešíří zárodky chorob, které by jinak mohly napadat čerstvé řezné rány. Právě ty jsou vstupní branou chorob a škůdců do dřeva.

Záhony zryjte a provzdušněte. Rozvrhněte si rozmístění rostlin. Do půdy doplňte hnojivo. Můžete použít jak přírodní hnojivo, tak například i fosfátové sklo. Fosfátové sklo je dlouho působící hnojivo pro květy a plody do trvalých záhonů. Má vysoký obsah fosforu a draslíku a nemusíte půdu hnojit až dva roky.

Skleník vydezinfikujte pomocí dýmovnice. Ta zneškodní přezimující škůdce.

Práce je pořád dost, ale také se musí odpočívat a k tomu patří dobrá kniha, teplý čaj, punč, co má každý rád, abyste načerpaly síly na příští práci na zahradě a mohli se pochlubit krásnými výpěstky, třeba na podzimní zahrádkářské výstavě v roce 2022. Tím bych chtěla také poděkovat všem, kteří se zúčastnili letošní výstavy, a doufám, že se všem, kdo se dostavil, líbila. Zahrádkářský svaz v Boršově nad Vltavou vám přeje krásné a spokojené vánoční svátky.

Růžena Břejčková

Máme tady bobra, musíme se s ním naučit žít

Bobr patřil odedávna mezi lovnou zvěř s cennou kožešinou na výrobu čepic a límců. Maso bylo pokládáno za postní jídlo, protože bobr žije ve vodě, podobně jako ryby. Za zvláštní pochoutku byl pokládán bobří ocas a zadní tlapy. Bobří pachové podocasní žlázy byly užívány v medicíně proti nachlazení a zánětům, voňavkáři si cenili bobří výměšky jako výtečné živočišné ztužovadlo vonných masťů a parfémů.

Koncem 16. století, na počátku klimatické změny, malé doby ledové, se bobr v české krajině stal vzácným, a tak v roce 1598 Rožmberkové na Červeném dvoře na Českokrumlovsku postavili bobrovnu, poddaným bylo zakázáno nosit kůži z bobra a jíst bobří maso. V průběhu třicetileté války byla bobrovna zničena a bobří migrovali do volné krajiny. Okolo roku 1700 je bobří populace v Čechách odhadnuta na 2 000 000 kusů, poddaní museli bobry lovit, nosit bobří límce a jíst bobří maso. Po přechodném vyhubení okolo roku 1850 se bobr do Čech začíná vracet okolo roku 1980 migrací přes železnou oponu z Rakouska do lužních lesů na řece Dyji a dále na Šumavu. Na Vltavě na jižním okraji krajského města se poprvé objevuje v roce 2019. S bobry jsou problémy, narušují protipovodňové a rybniční hráze, ucpávají koryta řek a potoků. Nicméně bobr evropský je dnes nedílnou součástí středoevropské fauny a musíme se naučit s ním žít. Bobří populace v České republice zatím úspěšně narůstá. S rostoucím počtem jedinců je však nevyhnutelně spjat i nárůst konfliktů a po dvou desítkách let opětovného výskytu bobrů u nás dochází trpělivost na mnoha stranách. Každý konflikt je ale zapotřebí řešit individuálně a s klidnou hlavou. O bobry přijít nechceme, musíme se s nimi naučit žít.

Bobr evropský (*Castor fiber*) je až metr dlouhý, zavalitý hlodavec dosahující hmotnosti až 30 kg, s hustou černohnědou srstí a dlouhým plochým ocasem. Je zcela přizpůsoben životu ve vodě, pod vodou vydrží až 20 minut. Buduje soustavy kanálů, nor a bobřích hrází. Jeho potravu tvoří dřevo, větvičky vrby a topolu, lýko a různé byliny. Nepohrdne ani úrodou kukuřičného nebo řepného pole. Tvrdé dřevo dubu či jasanu používá spíše jako stavební materi-

ál na hráze a v okolí řek tyto dřeviny aktivně ničí, čímž vytváří prostor pro přednostně konzumované vrby. Samice bobra rodí po téměř 110 denní březosti na přelomu května a června 1-6 mláďat, které ve třetím roce života opouští rodiče (jsou rodiči vyhnáni, žádná mama hotel 😊) a zakládají novou kolonii. Bobři jsou aktivní po celý rok bez zimního spánku. Dožívají se až 35 let. Noční aktivita ztěžuje přímé pozorování. Na přítomnost bobrů v dané lokalitě lze usuzovat podle ohlodaných stromů a kupovitých staveb z větví (bobřích hradů) a podle hrází.

My se s bobry budeme moci setkávat na řece Vltavě v blízkosti nové cyklostezky. Dostali jsme se s nimi do takového malého konfliktu při zahájení stavby cyklostezky – vyhnali jsme je za pomoci syntetické tygří moči. Z pachu vrcholového predátora neomylně poznali jeho zálibu v masité stravě, náš katastrof opustili a po proudu řeky se vydali směrem ku Praze.

Mgr. Jan Zeman, starosta obce

Lípy

Na malebné návsi v Jamném máme problém se skupinou lip, kterým před více než deseti lety při budování nové návsi byl fatálně poškozen kořenový systém, což ještě podtrhlo pět minulých suchých let s posledními dvěma roky vlhčími ... Odborný posudek a názory odborníků jsou jednoznačné – lípy odumírají.

Zatím jsme porazili tři lípy a před pár týdny nám vítr sfoukl jednu lípu hned vedle hospody, viz foto, což je varující a nebezpečné pro obyvatele obce, návštěvníky. Lípy budeme muset postupně odstranit a zajistit novou výsadbu, na což jsme připraveni.

Naposledy jsme lípy vysazovali teď v listopadu v Zahradě Hlaholice viz foto, když z torza starého stromu naši hoši z údržby udělali zajímavý parkový objekt.

Mgr. Jan Zeman, starosta obce

Poplatky za svoz komunálního odpadu a za psy na rok 2022 můžete platit od února 2022 osobně v kanceláři OÚ Boršov nad Vltavou v úředních dnech pondělí a středa 7:00 - 12:00 a 13:00 - 17:00.

Poplatek je možno uhradit v hotovosti, platební kartou a také převodem na bank. účet č. 8824231/0100 – do zprávy pro příjemce uveďte počet osob (příp. počet poplatků za psa) + příjmení + ulici + číslo popisné.

V případě, že platíte za nemovitost, ve které není nikdo hlášen k pobytu nebo určenou k individuální rekreaci, uveďte do zprávy za nemovitost + číslo popisné (evidenční). Po připsání úhrady na náš účet si vyzvednete známku na popelnici v kanceláři OÚ. **Poplatky je nutné uhradit do 31. 3. 2022.** Pokud nebude po tomto datu poplatek uhrazen, nebude Vám popelnice vyvezena.

**Výše poplatku: za svoz odpadu 400 Kč/osoba nebo 400 Kč/nemovitost
za psa 300 Kč/pes (za psa, jehož držitelem je osoba starší 65 let 200 Kč/pes)**

Přezbrojujeme

Vedle výstavby cyklostezky budujeme i chodník v Poříčí od viaduktu k vlakovému nádraží, což je jedno z posledních míst obce bez chodníku, kde nám ve vodácké sezóně projde několik desítek tisíc vodáků. V posledních letech jsme postavili několik hřišť a revitalizovali jsme parkové plochy, sázíme nové stromy a následně se o to vše musíme starat. Zde si neodpustím mé oblíbené rčení: Pořídíš-li si opici, musíš mít na banány.

Z výše uvedeného jsme začali přezbrojovat i náš technický park, a tak v nejbližších týdnech a měsících budeme naše silnice zametat zametačem za traktor od Agrometallu, chodníky a cyklostezku budeme udržovat malotraktorem Branson s radlicí a sypačem a travnaté plochy budeme udržovat jednou z nejlepších sekaček na světě Gianni Ferrari – ferrari do každé vesnice 😊, což bylo letité přání našich hochů z údržby. **Mgr. Jan Zeman**, starosta obce

Svozový plán odpadů 2022

	Komunální odpad	BRKO* březen - listopad	PLASTY 1100I	PLASTY 240I	PAPÍR 1100I	PAPÍR 240I	SKLO	Kovové obaly
BORŠOV nad Vltavou	1x za 14 dní LICHÝ TÝDEN PONDĚLÍ	1x za 14 dní SUDÝ TÝDEN PONDĚLÍ	každý týden PONDĚLÍ	1x za 4 týdny PÁTEK dle rozpisu	každý týden PÁTEK	1x za 4 týdny STŘEDA dle rozpisu	1x za 30 dní	1x za 30 dní
ZAHOŘČICE	1x za 14 dní LICHÝ TÝDEN PONDĚLÍ	X	každý týden PONDĚLÍ	1x za 4 týdny PÁTEK dle rozpisu	1x za 14 dní LICHÝ TÝDEN PÁTEK	1x za 4 týdny STŘEDA dle rozpisu	1x za 30 dní	1x za 30 dní
JAMNÉ	1x za 14 dní LICHÝ TÝDEN PONDĚLÍ	X	každý týden PONDĚLÍ	1x za 4 týdny PÁTEK dle rozpisu	1x za 14 dní LICHÝ TÝDEN PÁTEK	1x za 4 týdny STŘEDA dle rozpisu	1x za 30 dní	1x za 30 dní
JAMNÉ - chaty	1x za 14 dní LICHÝ TÝDEN PONDĚLÍ	X	1x za 14 dní SUDÝ TÝDEN PONDĚLÍ	X	X	X	X	X

* Pozn.: BRKO - zimní svoz 1x za měsíc dle datumů: 10. 1., 7. 2. a 12. 12. 2022 od 1. 3. 2022 do 30. 11. 2022 pravidelně

Svozy odpadu probíhají od 5:30 do 22:30

SBĚRNÝ DVŮR		PLASTY 240I		PAPÍR 240I	
Středa	15 - 17 hod.	14. 1. 2022	1. 7. 2022	5. 1. 2022	20. 7. 2022
Sobota	09 - 11 hod.	11. 2. 2022	29. 7. 2022	2. 2. 2022	17. 8. 2022
		11. 3. 2022	26. 8. 2022	2. 3. 2022	14. 9. 2022
		8. 4. 2022	23. 9. 2022	30. 3. 2022	12. 10. 2022
		6. 5. 2022	21. 10. 2022	27. 4. 2022	9. 11. 2022
		3. 6. 2022	18. 11. 2022	25. 5. 2022	7. 12. 2022
			16. 12. 2022		22. 6. 2022

Vypracovala Blanka Malíková
Tel: 493 647 523
E-mail: blanka.malikova@mariuspedersen.cz

Když se z koníčka stane kůň...

Hudebník a koncertní kytarista Pavel Steffal je znám široké veřejnosti od konce 70. let minulého století. Letos oslavil významné životní jubileum, tak jsme se spolu sešli a trochu vzpomínali. Známe Pavla právě z těch 70. z Malé scény, kde já jsem si jako studentka přivydělávala ve zdejším bufetu, a Pavel tehdy s Karlem Peterkou tam často hrávali. Dodnes si vzpomínám na první písničku, kterou jsme od nich slyšela. Nevím, jestli se tak jmenovala, ale opakoval se tam motiv kráva Bára 😊. Když jsem to při našem povídání zmínila, Pavel se jen usmál.

Ale pojďme na začátek.

Pavle, odkdy se datuje tvůj zájem o hudbu?

Přibližně od osmi, devíti let, kdy jsem začal hrát na housle. Jenže to bylo v době, kdy jsem po-

slouchal, jako většina mých vrstevníků, hudbu Beatles a učarovala mi kytara.

S kamarádem Honzou Ježkem jsme v 9. třídě založili 1. kapelu, on hrál tenkrát taky na kytaru, dnes je houslistou v Plzeňském rozhlasovém orchestru.

Po ZŠ jsem se vyučil mechanikem kancelářských strojů, pak vojna, ale co dál? Hudba mě přitahovala stále, tak jsem nastoupil na plzeňskou Konzervatoř a začal hrát v duu s Karlem Peterkou. Jmenovali jsme se Variace a pamatují si, že tento název byl vymyšlen při natáčení v rozhlase speciálně pro vystoupení na celostátní Portě, kde jsme dvakrát za sebou v roce 1976 a 1977 získali nejvyšší ocenění.

Texty skládal Karel Peterka a o hudbu a aranžmá jsme se podělili.

Spolupráce s Karlem přinesla kýžené ovoce, hvězda obou hudebníků stoupala. Natáčeli v rozhlase, v Československé televizi, setkávali se se známými a populárními umělci. Vzpomíná na natáčení „Chalupa na horách Kavčích“ s Přemkem Podlahou, guru všech kutilů, a jeho hosty. Tenkrát v pořadu vystupoval pan Kirschner, Helena Štáchová, Eva Pilarová a další. Vskutku skvělá společnost. (možno shlédnout na You Tube).

V roce 1983 jejich spolupráce končí a pro Pavla nastává nové tvůrčí období spojené se jménem

MUDr. Petr Bauer. Našli společnou řeč jako hráči na klasickou kytaru a jejich vystoupení bylo zajímavé a nové tím, že v 1. půlce koncertu hráli vlastní písňovou tvorbu s vynikajícími texty Petra Bauera, a v druhé části, převlečení do smokingu, hráli klasická kytarová dua, např. J. S. Bacha, E. Granadose a dalších. Tohle chtěl dělat!!!

Tato spolupráce končí Sametovou revolucí možná trochu úsměvně. Petr jako psychiatr začal mít s nastupujícím kapitalismem příliš mnoho práce. 😊 Přáteli však zůstali dodnes.

Pavle, dnes jsi posluchačem a příznivcům známý také jako skvělý pedagog, pokud vím, dlouho jsi působil a vlastně stále působíš na ZUŠ na Piaristickém náměstí.

To je pravda. Po rozchodu s Karlem Peterkou končí tzv. „volná noha“ a začíná pravidelná pracovní doba 😊 nejprve v LŠU, později přejmenované na ZUŠ. V roce 1990 jsem se stal zástupcem ředitele na nově otevřené ZUŠ na Piaristickém náměstí. Měl jsem tak možnost nejen učit, ale také stát u rekonstrukce zchátralé budovy. Když se dnes dívám zpět, jsem velmi rád, že jsem mohl přispět k tomu, aby ZUŠ mohla nabídnout studentům moderní zázemí s koncertním sálem v této charismatické historické budově, v níž jsem se stal roku 2005 ředitelem. Také jsem měl tu čest být u 1. přijímacích zkoušek studentů na nově otevřenou Konzervatoř v Českých Budějovicích. Od začátku zde učím hře na kytaru.

Kromě toho jsem si právě zde „vychoval“ budoucí partnery do kytarového dua, které je mezi hudebníky považováno za „fajnovou disciplínu.“

S Pavlovým jménem je spojen také kytarový festival Na dvanácti strunách, on vymyslel projekt, jeho žena Jarka má na „svědomí“ symbolický název a bez její spolupráce by si realizaci už jedenácti ročníků nedovedl představit. Festival je již podle názvu určen hlavně pro kytarová dua, ale existující výjimky. Zazněly zde i sólové recitály kytarových virtuosů jako je Lubomír Brabec, Štěpán Rak, Pavel Steidl a další. Koncerty probíhají v červnu v Křížové chodbě Dominikánského kláštera na Piaristickém náměstí, tzn. v nově zrekonstruované ZUŠ, a jsou určené pro širokou veřejnost.

Co říci závěrem? Pavel stále rád nejen učí a předává studentům lásku k hudbě, k nástroji, ale je šťastný, když je může pozitivně ovlivnit i v pohledu na život.

S jedním z nich, Petrem Fialou, jsme natočili první cd, druhé cd pak s mým synem Pavlem a Markétou Brůhovou, mj. také mými studenty. Po studiu na HAMU se zpět do ČB vrátil můj bývalý žák z konzervatoře i ZUŠ Emanuel Kümmel, se kterým jsme založili, jak jinak, než kytarové duo, ve kterém nám to ladí dodnes, a dokladem toho jsou další 3 CD. Ve školním roce 2018-2019 mě Emanuel vystřídal na postu ředitele ZUŠ.

Nezbývá mi, než mu do dalších let přát skvělé studenty, životní optimismus, spolehlivé přátele a hlavně zdraví.

Romana Rýcová

Boršovské maminky

Každé pondělí v půl desáté se v naší knihovně potkávají maminky s mrňousky. Je k dispozici dětský koutek se spoustou hraček a maminky mají možnost společně posedět u výborné kávy, kterou připravuje dobrá duše knihovny – paní místostarostka Romana Rýcová. V příjemném prostředí knihovny se maminky mohou navzájem poznat, podebatovat, probrat vše, co se týká dětí, a nejen jich.

Věk dětí, které přijdou, není nijak omezen, ale většinou jsou to děti do tří let. Tyto děti mají výbornou příležitost poznat nové kamarády a vyzkoušet si dětský kolektiv. Je to pro ně výhoda, neboť některé nejsou zvyklé přizpůsobit se ostatním nebo ustupovat, a tak je to pro ně takový „trénink na školku“.

Stává se, že děti přijdou první den do školky a již tam mají staré známé z pondělních setkání v knihovně. Pro některé děti to může být taková pomocná berlička pro první dny v novém prostředí.

Maminky mohou na těchto setkáních navázat nová přátelství. Někdy se domluví narozeninová oslava, piknik nebo výlet. Jindy se proberou kroužky pro děti, plavání, zkušenosti s výchovou. U stolu maminek také vznikl nápad na Skříňobraní, který se ukázal jako velmi úspěšný.

Pokud je pěkné počasí, je zde i možnost posedět na zahradě. Pro děti je tam pískoviště, nebo si mohou hrát v trávě, malovat křídami na připravené tabule, házet míčem. A díky oplocení nemají kam utéct!! 😊

Zveme všechny maminky, ať se přijdou v pondělí podívat a posedět u výborné kávy nebo šálku čaje. Pokud by měl zájem a chtěl mezi nás přijít, tak přivítáme i nějakého tatínka. 😊

Za všechny maminky **Jana Matoušková**

Maminka

Pavel Pata

Maminka, to je květinka,
co stříbrným zvonkem zacinká

maminka, to je andílek,
co do života dá ti pár křídýlek

maminka, to od dveří je klíč,
z těch dveří nechce se ti pryč

maminka, ta je jak soudek medu,
tak sladký já být nedovedu

maminka, to sličná je víla,
ta, co pro tebe vždy tu byla

maminka, to je z růže květ,
k té vrátíš se, když obletěl jsi svět

Maminka, ta slzy na tváři tvé osuší,
co chceš jí vklouznout do náručí

s maminkou chceš se radovat,
od maminky nechat se pochovat,

Maminka to je poklad pravý,
co chrání tě, chrání tvé zdraví

maminky své té si važ,
ta jednou jako anděl bude držet stráž.

Boršovské pohádky: Vánoční příběh

Radka Fránová

Z oblohy se sypal sníh a zanedlouho zahalil do bílého pláště stromy, keře, louky a pole široko daleko. Na střechy domů i kostela ulehla bílá peřina a z mnoha kuchyní se linula vůně vanilkových rohlíčků, lineckého cukroví a kokosek. Maminky balily všechny tyhle napečené dobroty do krabic a schovávaly před dětmi, dokud nenastane ten správný čas.

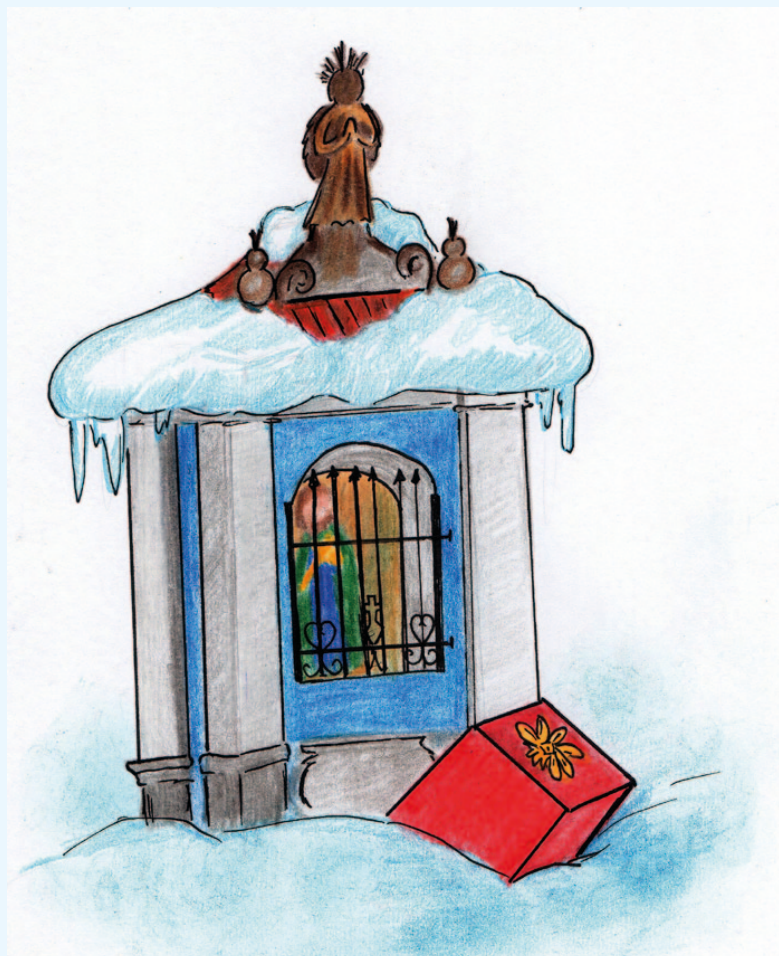
Skřítek Boršovánek přihlížel té sváteční pohodě a radoval se z toho, že i ti největší zlobilové začali, jak se říká, sekat latinu, aby si to náhodou Ježíšek ještě nerozmyslel a něco jim pod stromeček přece jen nadělil.

Nejvíce skřítků bavily adventní neděle, kdy u rozsvíceného stromu na návsi hrála hudba a jindy tak uspěchaní lidé se zastavili, aby si za poslechu koled vychutnali vánoční punč. To si vždycky Boršovánek postavil židli pod vikýř kostelní věže tak, aby vánoční melodie dolétly až k jeho uším.

V té době měl nejvíce práce Ježíšek. Čím více se blížil Štědrý den, tím se mu seznam dáreků, o které si mu děti napsaly, a které ještě potřeboval sehnat, zkracoval. Až nastal ten den, na který všichni netrpělivě čekali a Ježíšek v potu tváře dobalil poslední dárek. „Uf,“ oddechl si, že to všechno i letos stihl včas, jakožto ostatně každý rok.

Když se setmělo a na obloze vyšla první hvězdička, nedočkavé děti usedly ke štědrovečerní večeři a pro Ježíška nastala ta nejnáročnější a nejzodpovědnější práce z celého roku. Naložil všechny dárky a během jediného večera je roznesl k dětem, které už netrpělivě očekávaly, až se v obýváku rozsvítí stromeček a ozve se zacinkání. Dával si dobrý pozor, aby na nikoho nezapomněl a hlavně dárky nepopletl.

Když letěl kolem boršovské věže, nezapomněl vhodit dárek i skřítku Boršovánkovi jako odměnu za to, jak vzorně po celý rok všem pomáhal a vykonával dobré skutky. A nezapomněl ani na chudou kostelní myš. Zatímco Boršovánek v krabici zabalené

do vánočního papíru našel nový dalekohled, chudá kostelní myš dostala nový batůžek, aby si v něm mohla nosit dobroty z boršovského trhu a nevytrousila z nich ani drobeček, jak se jí to běžně stávalo se starým zalátaným batohem.

Ačkoliv je Ježíšek kouzelný a málokdy něco poplete, v té rychlosti si nevšiml, že mu při letu Boršovem vypadl jeden balíček, který žuchl zrovna vedle kapličky svatého Petra a Pavla u nádraží. V tom dárku byla panenka oblečená do krásných princeznovských šatů a ten večer marně čekala na to, až jí někdo vybalí.

Na Boží hod vánoční se chudá kostelní myš chystala na návštěvu svých příbuzných do boršovského síla. Tam se skladovalo obilí a zdejší myši si žily na vysoké noze. Jednou ročně vždy na Vánoce pozvaly své chudší příbuzné a vystrojily pro ně hostinu, aby mohly hodovat alespoň na Boží hod.

Když chudá kostelní myš dorazila do síla, kromě svých příbuzných u stolu našla i prin-

cezu v krásné plesové róbě. Podivila se, co tam taková krasavice dělá.

„Jsem vánoční dárek,“ odpověděla jí princezna. „Čekala jsem v krabici celou noc, ale když mě nikdo dlouho nerozbaloval a začala mi být zima, tak jsem vylezla sama. A jediný zámek v dohledu byl tento, je vysoký a má i věž. Podívej se na mě, bezpochyby jsem byla určena jako dárek do zámku. Jen jsem si sem musela dojít po svých. A teď mám ukrutný hlad,“ zakňourala. Právě včas, protože myši začaly na stůl nosit hlavní chod – pšeničná zrnka s ovesným pyré.

Princezna se v tom povrtala a znechuceně odsunula talíř.

„Co tohle má být za královské jídlo? Na zámku se snad podávají jiné delikatesy. Tohle je dobré akorát tak.. pro myši!“ rozplakala se. Uvědomila si totiž, že tam, kam se dostala, to má k zámku hodně daleko.

Skřítek Boršovánek měl v tu dobu jiné starosti. Zkoušel svůj nový dalekohled, který dostal od Ježíška, a pozoroval s ním z vikýře kostelní věže děti, jak se radují z vánočních dárků

stejně tak jako on. Až pak stočil dalekohled směrem k dětskému domovu a až ho píchlo u srdce. Všechny děti si tam hrály se svými novými hračkami, kromě jediné holčičky s uplakanýma očima. Ta marně hledala pod stromečkem dárek, který by byl pro ni, a nerozuměla tomu, proč právě ona nic nedostala. Přemýšlela, co musela provést tak špatného, že na ni Ježíšek zapomněl a usedavě u toho plakala. Boršovánkovi bylo té holčičky moc líto.

Pak ale uslyšel jiné vzlykání, které se ozývalo z boršovského síla. Zaostřil svůj dalekohled tím směrem a hned mu bylo vše jasné. Na nic nečekal a pádil na myši hostinu, aby to všechno napravil.

A tak se princezna nakonec opravdu dostala na zámek a jedna nešťastná holčička mohla osušit slzy a začít se radovat spolu s ostatními dětmi. Ten zámek se jmenuje Sokolov a nachází se v něm dětský domov, kde bydlí děti, které nemají to štěstí, že by se o ně starali jejich rodiče.

Znáte knížku Boršovské pohádky? Více informací a zajímavostí se o ní dozvíte na:

www.borsovskepohadky.webnode.cz

Knížku je možné zakoupit v boršovské knihovně.

Pokud jste příznivci sociálních sítí, můžete se stát fanouškem skřítky Boršovánka na:

www.facebook.com/Borsovskepohadky

A pokud knížku znáte, bude pro vás hračka odpovědět na soutěžní otázku:

Kolik pohádek je v knížce obsaženo? Odpovědi posílejte na adresu

borsovskepohadky@seznam.cz do 31.prosince 2021.

Výherce se může těšit na překvapení od skřítky Boršovánka.

Řidič autobusu na brigádu

StiBus s.r.o., jihočeská regionální dopravní společnost
hledá brigádníky na pozici řidiče autobusu v lokalitě České Budějovice.

Dobré mzdové podmínky, pracovní doba dle dohody i třeba pár dní v týdnu,
zejména odpolední jízdy.

kontakt: 602 975 799, stibus@stibus.cz, www.stibus.cz

LEVANDULOVÁ PROvence IV.

(Závěr)

Dnes jsme byli poslední den v srdci Luberonu a tak jsme vyjeli jen na malý výlet do vesničky **Cucuron**, která se nachází přímo na úpatí hory Luberon, zvané Modrá hora. Současný Cucuron pochází z roku 1004 ale bylo zde významné prehistorické osídlení. Původ jména leží v geografické poloze místa - postaven na dvou bradavkách (keltsky) „cuc=nipple“. Je zde hrad, kostel a zámek, který byl až do konce 19. století majetkem významného rodu Bérard du Roure. Ve XIV. století zde vládla Jeanne 1. , královna Neapole a hraběnka Provence téměř 40 let. O její kráse se zpívalo v mnoha písních. Dnes je zde více než 200 farem produkujících třešně, melouny, olivy a víno Cotes du Luberon. Bylo zde natočeno několik filmů. Žije zde cca 2000 obyvatel - srovnatelné s Boršovem. Začalo zase už připalovat, a tak jsme vyjeli na náhorní plošinu do výšky okolo 1000 m nm - kde se nachází **Forêt de Cédres** - cedrový les. Užívali jsme si báječnou vegetaci bohatou na barvy a vůně a hlavně úžasné výhledy skoro na celý Luberon. A to božské ticho, nikde nikdo. Večer jsme se procházkou rozloučili i s Laurisem, vyprali, zabalili, uklidili a ráno se vydali na další pouť po Provence.

Vzhledem k tomu, že přes den se opravdu teploty vyšplhají k 40 st. Celsia, vyrazili jsme k moři. Zastavili jsme se ve městě **Arles**, nacházející se v srdci divoké přírody Camargue. Je zapsáno na seznamu památek UNESCO. Chtěli jsme vidět především římské památky – amfiteátr neboli arénu a divadlo. Aréna byla postavena za císaře Vespasiána a její kapacita byla neuvěřitelných **20 000 diváků**. Zajímavostí je, že díky důmyslnému systému bylo možno diváky evakuovat během pouhých pěti minut. Je to určitě impozantní dílo, ale třeba náš Strahov bude taky někomu za stovky let připadat stejně impozantní. Třebaže amfiteátru chybí nejvyšší patro, 2x ročně se zde sejdou početné davy na obrovskou událost zvanou **LA Feria** - nejde o nic jiného, než o koridu s camargskými býky, kteří se vyznačují rohy zahnutými nahoru. To musí být pěkná honička pro toreadory, než sejmou z jejich rohu kokardy! Divadlo pro 7 tisíc diváků se nachází nedaleko arény a bylo postaveno za vlády císaře Augusta. Sice z něho zbyly jen fragmenty, ale

stojí to za to. S **ARLES** je spojen i **Van Goghův** příběh, který sem zavítal v r. 1888 a zachytil Provence na svých dílech Slunečnice, Hvězdná noc či Ložnice v Arles. Město je rovněž na trase poutní cesty do Santiaga de Compostella.

Z Arles jsme se dali k jihu do městečka **Stes-Maries-de-la-Mer**, Svaté Marie z moře. Její jméno vychází z legendy o třech biblických Mariích, které sem kdysi připluly na lodce ze Svaté země, ze které byly po Ježíšově smrti vyhnány. V jejich příběhu hraje roli také jedna důležitá postava - žena černé pleti jménem Sára, které se předzdívalo „Egyptanka“, patronka Romů. Ti za ní rok co rok konají barevnou pouť doprovázenou emocemi, tancem a hudbou. V kostele bylo velmi příjemně, a tak jsme se tam zdrželi nějakou dobu. Kolem kostela špízují Romky a jak z něho vyjdete, nalepí se na Vás a nedají pokoj, dokud si od nich něco nekoupíte. Mě vysvobodil Petr, protože se na mě vrhly hned 2 a jedna přes druhou mi chtěly vykládat z ruky. Že bych jim nerozuměla, to je nezajímalo. Moře bylo čisté, teplé, a tak jsme zde strávili celé odpoledne. Kolem 18. hodiny jsme se vydali na cestu do našeho dalšího přechodného ubytování do **Le Moulin D'Olt, Montjezieu**, kde budeme dvě noci. Cestou jsme se zastavili u **Viaduc de Millau**, který je nejvyšší v Evropě a druhý nejvyšší na světě. Jde o zavěšený most se sedmi betonovými pilíři a osmi mostními poli. Váží 36000 tun a je dlouhý 2 460 metrů. Překlenuje řeku Tarn.

A právě řeka **Tarn** nás bude provázet v posledních dnech strávených v Provence. Zalesněný kaňon řeky Tarn (**Gordes du Tarn**) je hluboký místy až 500m. Toto údolí od sebe odděluje dvě vápencové plošiny. Zajímavostí je, že zde zнову byli vysazeni bobři. Ale my jsme je neviděli. V plánu máme sjet na lodích úsek z Le Moulin de la Malene do Saite Enimie – celkem 13 km. Zdálo se mi to málo, ale nakonec jsem byla ráda, když jsme dorazili do cíle. Nejprve jsme se museli nahlásit v půjčovně La Malene, tam jsme nechali auto na parkovišti hned u vody, vyfasovali lodě, pádla a vesty (ha, ha to nechápu, nedalo se utopit) a odvezli nás do St. Enimie. Měli jsme lodě barvy červené, ostatní půjčovny je měli zase žluté, oranžové či zelené. Takže jsme je museli vrátit jen té, co nám je půjčila. Lodě byly kratší a šir-

ší, mnozí si vzali pádla obouruční jako na kajak. To jsem se dost divila. Ale záhy jsem pochopila proč. Byla totiž velmi malá voda, takže jsme stále drhli o dno, museli chodit pěšky a odrážet se stále ode dna, abychom vůbec pluli. A k tomu byla ta kajaková pádla vhodnější, nemuseli jste je stále přehazovat z levé na pravou a opačně. No lodí, lidí a hlavně dětí tam bylo jak na pražském mostě, takže jsme do sebe neustále vráželi, protože jsme se vzájemně nestačili vyhnout, když náhodou někde byla voda hlubší, a děti to prostě neuměly. Ale ono se pádlovat ani nedalo. Když byla náhodou někde krásná hlubší zátoka, kde se dalo koupat, tak tam bylo tolik lodí a lidí, že jsme radši pokračovali dál. Několikrát jsme sice počkali, až lodě přejedou, a pak jsme si vychutnávali kaňon řeky Tarn, většinou jsem však museli dávat pozor, abychom do někoho nevráželi. No legrace jsme si užili dost. Takže těch 13 km bylo velice zábavných, ale také úmorných. Naďa seděla poprvé na lodi na háčku, měla toho komandování ode mě dost. Slovo zaber a k sobě měla plný zuby. Byla celá zchvácená, však do nás celý den pralo sluníčko, ramena a ruce měla celé spálené a bolavé, jak se mi druhý den svěřila. No, já byla v pohodě, jsem zvyklá. Ale toho slunce bylo opravdu už moc. Takže další den jsme měli oddychový. Prožili jsme ho celý v městečku St. Enimie. Ve stínu a naložený ve vodě jsme pozorovali s úsměvem na rtech vodáky, kteří projížděli. K večeru, když vedro trochu ale jen trochu opadlo, jsme se vydali na prohlídku městečka St. Enimie. Do poustevny Ste Enimie, kam přišla prožít poslední okamžiky svého života (strmá cesta) jsme však už nešli. Cestou zpět jsme se kochali vyhlídkami na soutěsku a pozorovali skaliska, zda náhodou neuvidíme supy či jiné dravce. Zastavili jsme se u **dolmenu de la Baume**.

Následující den jsme vyrazili na zpáteční cestu. Nocleh jsme měli zajištěný v **Dijonu**. Ale nejprve naše cesta vedla do městečka **Le Puy** do kaple Saint Michel. Sice jsme tam již byli na zájezdu s Hankou Blochovou, ale nemohli jsme odolat, když jsme byli tak blízko tohoto mystického místa. Saint Michel je nejstarší kaplí Le Puy. Skalní jehla, na které stojí, byla po tisíce let uctívána jako posvátné místo. Byl to domov pravěkých dolmenů, které Římané zasvětili bohu Merkurovi. Tři z těchto dolmenů jsou začleněny do stávající kaple. Křesťané později tuto skálu zasvětili Sv. Archanděli Michaelovi, patronovi mnoha míst v Evropě. Kapli postavil v roce 962 biskup z Puy,

Godescals, aby oslavil svůj návrat z pouti Sv. Jakuba. Původní svatyně byla velmi jednoduchá, ve 12. století byla rozšířena. Skalní jehla je vysoká 85 m a ke kapli se dostanete po 268 schodech vytesaných do skály. Dnes jsme si energii vycházející z tohoto místa užili, protože tu nebyla ani noha.

Další zastávka byla až v **Dijonu** (Dyžon). Po ubytování v centru jsme se vypravili na prohlídku města. Dijon je hlavním městem departementu Côte-d'Or a regionu Burgundsko, ve středověku sídlo mocných burgundských vévodů. Leží na řece Ouche (už). Má 151 tisíc obyvatel, je sídlem arcibiskupství, univerzity a dalších škol. Nedaleko pramení řeka Seine. Dominantou města je **Věž Filipa Dobrého**, vysoká 46 metrů, vystavěná v polovině 15. století. Symbolizuje prestiž a moc burgundských vévodů. Také jejich palác na náměstí Osvobození (Place de la Libération) je velkolepý. Později byl přestavěn a sloužil jako sídlo burgundských stavů. Byli jsme si pohladit sovičku, která přináší štěstí, na severní fasádě kostela Panny Marie. Zašli jsme do pozoruhodné památky - katedrály Sain - Bénigne (lakované tašky na střeše) a také do speciálního obchůdku s dijonskou hořčicí. A hlavně jsme se těšili na večeri v hospůdce blízko našeho ubytování. Žádné typické burgundské jídlo se neobejde bez jednohubek k aperitivu, mezi nimi nesmí chybět několik "gougères", což jsou pusinky z odpalovaného těsta se sýrem gruyère a uzeniny (suchá šunka a salám Rosette du Morvan). K těmto chuťovkám se podává nezbytný KIR, což je burgundské víno Aligoté ochucené likérem z černého rybízu. Mňam. 😊 Každý jsme si dali jiné hlavní jídlo a pak jsme ochutnávali, kdo to má nejlepší. Pak jsme lelkovali a procházeli se večerním Dijonem, abychom trochu vytrávili před spaním.

Ráno nás zase přivítalo sluníčko, a tak jsme se vydali na 441 km cestu do Norimberku a po jeho prohlídce a zakoupení speciality - norimberského perníku se další den vydali na cestu domů - do Českých Budějovic a zakončili tak 17 ti denní putování.

Adié Provence - zase někdy příště.

Mirka

Obec Boršov nad Vltavou
Obecní 52
373 82 Boršov nad Vltavou

Váš dopis zn./ze dne

Naše značka

Vyřizuje / linka
Pártllové / 2015

V Českých Budějovicích dne
1.7.2021

Vážení,

tímto dopisem bych chtěl jménem vedení společnosti co nejsrdečněji poděkovat jak vám, jako obci, tak zejména panu Františku Filišteinovi za peněžitý dar, který se rozhodl věnovat Nemocnici České Budějovice, a. s. Jeho daru si ceníme především proto, že ho vnímáme jako vyjádření spokojenosti s medicínskou i lidskou péčí v naší nemocnici.

Dle přání pana Františka Filišteina bude tento dar využit pro potřeby dětské hematoonkologie.

S přátelským pozdravem

MUDr. Ing. Michal Šnorek, Ph.D.
Předseda představenstva
Nemocnice České Budějovice, a. s.
Nemocnice České Budějovice, a. s.
IČ: 260 68 877
01

Organizace zapsaná v OR dne 26.11.2003 vedeného Krajským soudem v Č.Budějovicích oddíl B, vložka 1349

Telefonní ústředna:
387 871 111
389 171 111

Fax:
386 461 941

IČ : 26068877
DIČ: CZ699005400

Bankovní spojení:
UniCredit Bank
číslo účtu: 2107918128/2700

Odstartovala nová etapa dotačního programu Nová zelená úsporám pro obytné domy

Program Nová zelená úsporám přichází s novým konceptem, kterým se snaží být zase o něco zajímavějším, přehlednějším a přístupnějším většímu okruhu žadatelů. Jednou z hlavních novinek je, že program je určený pro celý bytový segment, nejen pro rodinné domy, ale nově též pro bytové domy po celé ČR a třeba i rekreační objekty, které jsou využívány k trvalému bydlení.

Zároveň došlo ke sloučení s jinými programy, čímž se zájemcům otevřela poměrně široká nabídka dotací. Vedle hlavní nabídky na zateplení a výměnu oken ve stávajících objektech, výstavby nových domů s velmi nízkou energetickou náročností, výměnu zdrojů tepla, řízeného větrání a instalaci solárních systémů, lze z programu NZU žádat i na instalaci venkovní stínící techniky, výstavbu zelené střechy, hospodaření s dešťovou vodou a nově také na zřízení dobíjecích stanic pro elektromobil nebo výsadbu stromů v okolí bytových domů.

Po delším období, kdy byly vyčerpány prostředky z kotlíkových dotací, je nyní opět možné žádat o dotaci na výměnu zdrojů ve stávajících objektech. Pokud

stále někdo provozuje jako hlavní zdroj vytápění kotel 1. či 2. emisní třídy na pevná paliva či lokální topidla na pevná paliva (uhlí, dřevo), má nyní poslední příležitost využít dotaci pro přechod na ekologičtější zdroj. Od září 2022 bude totiž provoz těchto původních zdrojů zakázán pod pokutou až 50 tis. Kč.

U některých opatření došlo k navýšení dotačních částek a byly zavedeny tzv. bonusy, které mají motivovat žadatele ke kombinaci více opatření. Např. za každé další opatření lze získat bonus v řádech desítek tisíc u rodinných domů.

Příjem žádostí odstartoval v polovině října a měl by trvat minimálně do poloviny roku 2025. Jednou z dalších novinek je, že veškerá administrace žádostí probíhá již zcela online a to jednoduchým nahráním dokumentů přes informační systém.

V případě zájmu o bližší informace se můžete obrátit na spolek Energy Centre České Budějovice (www.eccb.cz), které nabízí jak bezplatné a nezávislé poradenství, tak i služby energetických specialistů. Tel.: 387 312 580, mobil: 773 124 580, email: eccb@eccb.cz.

ECČB

Jihočeský kraj

Činnost Energy Centre České Budějovice
je spolufinancována z rozpočtu Jihočeského kraje.

Po letech strávených v psychiatrické nemocnici začíná Stanislav nový život s podporou FOKUSu

Stanislavovi je 47 let. Vystudoval střední školu s maturitou, miluje přírodu, kvalitní hudbu a zajímá se o aktuality ze světa sportu. Do chráněného bydlení FOKUSu České Budějovice, kde nyní žije, přišel z psychiatrické nemocnice. Tam strávil předchozích 21 let.

„Začátky v chráněném bydlení nebyly pro Stanislava snadné. Po tak dlouhé hospitalizaci měl potíže s orientací v novém místě, komunikací s neznámými lidmi, se zvládnutím běžných domácích prací,“ vypočítává Kristýna Möhwaldová, vedoucí chráněného bydlení.

Za rok v chráněném bydlení toho Stanislav mnoho dokázal. Naučil se vařit, pravidelně si uklízí, zlepšují se u něj sociální dovednosti, našel si přítelkyni. Postupně se začal orientovat v okolí svého nového bydliště. *„Zpočátku měl velký strach ze samostatných cest do města, dnes už si sám nakoupí, dojde k lékařům, zajede na návštěvu k příbuzným či do Sociálně terapeutické dílny, kterou FOKUS provozuje na druhé straně města,“* vypočítává Kristýna Möhwaldová.

Stanislavovým přáním do budoucna je najít si vlastní bydlení a ještě více se osamostatnit. *„Věříme, že to dokáže. Když bude chtít, budou za ním docházet pracovníci Komunitního týmu FOKUSu a pomáhat mu brát život zpátky do svých rukou,“* dodává Kristýna Möhwaldová, vedoucí chráněného bydlení FOKUSu České Budějovice.

FOKUS České Budějovice

Naším posláním je podporovat jak osoby s vážným duševním onemocněním, tak i osoby duševním onemocněním ohrožené, při zvládnutí jejich života. Vytváříme příležitosti pro uplatnění našich klientů ve společnosti. S veřejností diskutujeme a dlouhodobě prosazujeme moderní způsoby péče o duševní zdraví.

Pomáháme ročně přes 400 klientům, kteří se obvykle potýkají se schizofrenií, bipolární poruchou či těžšími formami depresí. Působíme v Jihočeském kraji na území okresů České Budějovice a Český Krumlov.

Naší hlavní činností je poskytování registrovaných sociálních a zdravotních služeb osobám se závažným duševním onemocněním.

BYDLENÍ K-PAX – chráněné bydlení

Služby pro lidi starší 18 let, kteří chtějí nabývat anebo upevňovat dovednosti potřebné k získání a udržení si dlouhodobého bydlení v běžné společnosti. V Českých Budějovicích provozujeme dva domy chráněného bydlení, v nichž je dohromady 15 míst. Podpora klientů odbornými pracovníky probíhá prostřednictvím intenzivní, individuální, časově ohraničené spolupráce v bezpečném prostředí.

Jedná se o pomoc s nácvikem obvyklých stravovacích návyků, zvládnutí péče o domácnost, finanční hospodaření, pravidelné splácení dluhů, rozpočet na měsíc. Přípravu na samostatné fungování v běžném životě, práci, vztahy, sociální kontakty, volný čas, vyřizování základních věcí na úřadě. A nakonec nabízíme pomoc při hledání následného samostatného bydlení (s nabídkou další podpory formou služby Komunitní tým).

Bydlení K-PAX je zpoplatněno, aktuální ceník najdete na našem webu.

Sociálně terapeutické dílny – místa pro aktivnější způsob života

Sociálně terapeutické dílny jsou pro klienty starší 18 let. Umožňují ženám a mužům obnovovat, rozvíjet a posilovat sociální a pracovní dovednosti a návyky. Pomáhají strukturovat a naplnit den smysluplnou činností. Dávají prostor pro navazování mezilidských vztahů a sdílení svých snů, přání, obtíží i úspěchů s dalšími klienty a odbornými pracovníky.

Služby jsou bezplatné.

Komunitní tým – podpora klientů v terénu, součástí je i zdravotní služba

Komunitní tým poskytuje služby lidem starším 12 let, kterým nemoc brání naplňovat své potřeby a zájmy. V případě, že duševní onemocnění zasahuje do života blízkých, jsou cílovou skupinou i tyto osoby.

Poskytujeme sociální poradenství, doprovody, psychickou a emoční podporu. Pomáháme při hledání a udržení zaměstnání, bydlení, při zvládání obtíží spojených se školní docházkou, při vyjednávání na úřadech, s lékaři. Součástí odborného týmu jsou sociální pracovníci, peer konzultanti (pracovníci s vlastní zkušeností s duševním onemocněním), terénní psychiatrické sestry a psychiatr.

Služby jsou pro klienty bezplatné.

Další aktivity FOKUSu České Budějovice

- Projekt Bydlení jako první krok k sociálnímu začleňování (Housing First). Bydlení pro nejpotřebnější, jsme partnery projektu
- Skupina pro rodiče a blízké. Otevřená skupina, prostor pro sdílení, vzájemnou oporu
- Dobrovolníci. Zapojují se do individuálních či skupinových aktivit s klienty
- Projekt Blázníš? No a! Preventivní a destigmatizační program pro studenty středních škol

Kontakt na nás:

České Budějovice, Novohradská 71. Telefon 383 136 220, e-mail fokus@fokus-cb.cz

Český Krumlov, Nad Nemocnicí 424. Telefon 732 126 340, e-mail ckrumlov@fokus-cb.cz

Webové stránky: fokus-cb.cz, Facebook: fokus.budejovice, Instagram: fokuscb

Sokol – Rozvrh hodin

Sál 1 – malá tělocvična
Sál 2 – velká tělocvična

	13:00 – 14:00	14:00 – 15:00	15:00 – 16:00	16:00 – 17:00	17:00 – 18:00	18:00 – 19:00	19:00 – 20:00	20:00 – 21:00
Po			SPORTOVKY A PARKOUR – škola	KARATE – Sál 1				
				VŠESTR. R+D – Sál 2 (Šafková)				
Út				Karate – Sál 1			JÓGA – Sál 1 (Zavoralová)	
		KRAV MAGA – Sál 2		PŘÍPRAVKA – nábor – Sál 2	GYMNASTIKA – Sál 2		IAIDÓ – Sál 2 (do 21:30)	
St				KARATE – Sál 1				
						KRUHOVÝ TRÉNINK – Sál 2 (Ludačka)	ZUMBA – Sál 2 (Orlovská, Šafková)	
Čt				KARATE – Sál 1			KARATE – Rodiče	
				GYM. PRO DOROST – Sál 2	GYMNASTIKA – Sál 2		ZDRAV. TV – Sál 2 (Zavoralová)	
Pá								
So								
Ne								

Vodáci v Boršově vytvořili rekord

Historicky nejpočetnější skupina vodáků se o víkend vydala z Boršova nad Vltavou do centra Českých Budějovic. V rámci festivalu Lodě na vltavské vodě společně zdolalo tento úsek Vltavy více než padesát lidí na paddleboardech, kanoích a raftech. Tuto klidnou část řeky lze zdolat za tři hodiny, na start vás doveze linka MHD.

Sobotní třetí ročník akce Lodě na vltavské vodě otevřel zdarma služby na splavněné Vltavě mezi Českými Budějovicemi a Týnem nad Vltavou. Na takzvané Stezce Vltavy byla k vyzkoušení celá řada aktivit. Kromě tradičních lodních linek například také půjčovny vodáckého vybavení. Úplně poprvé byl zařazen úsek mezi Boršovem nad Vltavou a centrem Českých Budějovic, který představuje klidnou alternativu k tradičním vodáckým místům a je tak vhodný například pro paddleboardisty, nebo rodiny s dětmi.

Na komentovanou plavbu se starostou Boršova nad Vltavou Janem Zemanem se v sobotu odpoledne vydalo více než padesát zájemců. Organizovaná skupina na paddleboardech, kanoích a raftech tak byla v tomto úseku vůbec nejpočetnější v historii. Ti nejrychlejší dorazili po zhruba třech hodinách přímo do cen-

tra Budějovic na slepé rameno Malše. "Nejlepší na tom je, že k nám do Boršova dojedete z Budějč linkou MHD za pár minut. Vybavení si půjčíte v místní půjčovně a plavbu končíte v historickém centru města. Půldenní zážitek bez auta a bez starostí," pochvaluje si boršovský starosta Jan Zeman a dodává: "Na podzim budeme otevírat naší část Vltavské cyklostezky, takže tento výlet spojíte i s jízdou na kole."

Cílem festivalu Lodě na vltavské vodě je přiblížit místním možnosti splavněné Vltavy. Na 11 místech si letos vyzkoušelo aktivity zdarma téměř 1500 zájemců. Kromě samotných poskytovatelů služeb podporují finančně tuto akci také například Povodí Vltavy nebo město Hluboká nad Vltavou a České Budějovice. "Každoročně je o aktivity na řece větší zájem ze strany místních obyvatel a právě tato akce k tomu přispívá. Díky Stezce Vltavy se rozšiřují možnosti pro turisty, ale také se zvyšuje kvalita nabídky volnočasového vyžití pro místní. Vážíme si našich partnerů, kteří tuto akci každoročně podporují a tím přispívají k rozvoji Vltavské vodní cesty," říká Tomáš Polanský, ředitel destinační společnosti Českobudějovicko - Hlubocko, která je pořadatelem.

JARNÍ PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR BORŠOV N. VLT.

28.2. - 6.3.2022

Pro koho: děti na I. stupni ZŠ

Cena tábora: pouze cena stravného

Podmínka přijetí: zaměstnanost rodičů

pro více info kontaktujte paní Rýcovou tel: 777 19 57 33

Místo konání:

**Knihovna
Boršov nad Vltavou**

Koordinátor projektu:

**Hana Kámenová
608202587**

hana.kamenova@attavena.cz

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

 Attavena

**„Kde pálí ohně žár
a vzrůstá hřích a svár,
pomocník je nám dán,
svatý Florián“**

V Zahorčicích vznikla vlastními silami nová kaplička. Sice malá, ale podle ohlasů hezká. Je vedle vchodu do hasičské zbrojnice a bude zasvěcena patronu hasičů sv. Floriánovi. Nezbytné náklady na pořízení sochy, zasklení a drobné práce byly hrazeny z peněžitě sbírkou místních dobrovolných hasičů. Musím také zmínit nezištnou pomoc patrona zdejších křížků a božích muk Adolfa Benischka z Boršova nad Vltavou, který vypomohl zámečnickými pracemi a také odbornou radou.

Slavnostní vysvěcení proběhne na jaře příštího roku, kdy bude mít Florián svátek a hasičská zbrojnice opravený štít. Pod zabudovanou kapličkou bude ještě umístěna pamětní cedulka s textem „Kde pálí ohně žár a vzrůstá hřích a svár, pomocník je nám dán, svatý Florián“, tato pranostika vyhrála v místní malé anketě.

Kapličku se sv. Floriánem jsme v předstihu rozsvítili na první adventní neděli.

Za SDH Zahorčice **Jaroslav Hanetšleg**

MALÍŘSTVÍ PROKEŠ

Nabízíme služby:

- Dekorativní stěrky
- Tapety a tapetování
- Malby interiérů

- Malby fasád
- Nátěry
- Sádrové stěrky
- Štukování

Kontaktujte nás:

tel.: 770 616 010, e-mail: info@malirstviprokes.eu

Starnet
televize a internet

VYUŽIJTE JEŠTĚ
RYCHLEJŠÍ
INTERNET
300 Mb/s

ZA STEJNOU
CENU **250 Kč**

- DOTOVANÁ INSTALACE NOVÉ PŘÍPOJKY ČI VÝMĚNA STÁVAJÍCÍ ANTÉNY
- SILNÝ WIFI ROUTER

Zavolejte na **800 555 025** a my vše zařídíme.
www.starnet.cz

Boršovský zpravodaj vydává obec Boršov nad Vltavou. Přináší informace občanům obcí Boršov nad Vltavou, Poříčí, Jamné a Záhorčice.

Dotazy, připomínky a příspěvky zasílejte na adresu **Obec Boršov nad Vltavou, Obecní 52, 373 82, Boršov nad Vltavou** nebo e-mail: **mistostarostka@borsovnvlt.cz**. **Děkujeme všem za příspěvky a informace.**

Evidenční číslo: MK ČR 17525. Náklad 750 ks. Distribuováno zdarma. Sazba, grafická úprava a tisk: TYPODESIGN s.r.o.,

Dodané texty neprocházejí korekturami a textovými úpravami.